

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2937

гр. София, 12.04.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,**  
в закрито заседание на 12.04.2019 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Десислава Корнезова**

като разгледа дело номер **12936** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр.чл.215 от ЗУТ.

Образувано е по подадена жалба с вх.№ 34955/10.12.2018г. от Т. Г. Б. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-127/13.09.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район.

Ответникът при изпращане на административната преписка в съда с писмо изх.№ С11-2375-00-404/07.03.2019г. не е изразил становище по направеното оспорване на акта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и обсъди твърденията на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА на основание чл.159 т.4 и т.6 АПК.

С оспорения акт Заповед № ДК-10-ЮЗР-127/13.09.2012г. Началника на РДНСК, Югозападен район е отменил, като незаконосъобразно разрешение за строеж № 25/06.02.2003г. за „Преустройство на магазин и партерно помещение в магазин за детски дрехи”, находящ се в съществуваща сграда в УПИ I-1 от кв.390, местност „Центъра” с административен адрес: [населено място], [улица], издадено от Главен архитект на Столична община, район „С.” на името на Й. Г. М., А. Г. М., С. Г. И.-Д., заедно с одобрените инвестиционни проекти.

Съдът в настоящият състав, след извършена служебна проверка установи, че по жалба вх. № С11-2375-13-304/17.10.2012г. на Д. С. Б. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-127/13.09.2012г. Началника на РДНСК, Югозападен район е било образувано адм.дело № 10827/2012г. по описа на АССГ, II-ро отделение, 34 състав.

Със съдебно решение № 1172/04.03.2015г. жалбата на Д. С. Б. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-127/13.09.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район е била отхвърлена. Съдебният акт е влязъл в законна сила, като необжалваем.

Видно от отмененото Разрешение за строеж № 25/06.02.2003г. на Главен архитект на Столична община, район „С.“ на Й. Г. М., А. Г. М. и С. Г. И.-Д. е било разрешено да извършат преустройство на магазин и партерно помещение в магазин за детски дрехи. Правото на собственост върху недвижим имот, представляващ партерно помещение на партерен етаж в сградата, състоящо се от две помещения, заедно с ниша, баня, клозет, входно антре и стълбище към двора с площ от 45.30 кв.м., находящо се в [населено място], [улица] вход към [улица], заедно с 8/100 идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху УПИ I-1 от кв.390, местност „Центъра” е било придобито по силата на договор за покупко-продажба от 19.02.2003г. от Д. С. Б., видно от нотариален акт № 25, том I, дело № 23/2003г. на Нотариус З. Т..

Д. С. Б. и жалбоподателката Т. Г. Б. са сключили граждански брак на 19.06.1994г.

Перешаването на правния спор, разрешен с влязло в сила решение, е процесуално недопустимо по см. на чл.299 ГПК във вр. чл.144 АПК, поради което са налице предпоставките за прекратяване на съдебното производство на основание чл.159 т.6 от АПК.

При съобразяване и с цитираната разпоредба следва да се приеме, че разрешаването на спора за законосъобразност на административния акт с влязло в сила решение прегражда правото на жалба срещу същия административен акт и представлява процесуална пречка за образуване на съдебно производство със същия предмет. Този извод следва от принципа за правна сигурност и стабилност на правните последици на влезлите в сила съдебни актове. Същият намира израз в задължението за зачитане на влязлото в сила съдебно решение по чл.297 ГПК във вр. чл.144 АПК, съгласно който влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Освен това, жалбоподателката не е титуляр /възложител/ на издаденото разрешение за строеж № 25/06.02.2003г. на Главен архитект на Столична община, район „С.“, не е била страна, която е инициирала по реда на чл.216 ЗУТ /отм.ДВ.бр.25/29.03.2019г./ развилото се административно производство, нито е адресат на постановената Заповед № ДК-10-ЮЗР-127/13.09.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район. Спорът относно законосъобразността на тази заповед не е с вещно-правен характер /същата няма и за предмет премахване незаконен строеж, собствеността върху който да е придобита по време на брака/, като подаването на жалба от съпруга Д. С. Б. против нея и участието на същия в процеса пред административния съд може да се приеме и приравни на акт на управление на общото имущество съгласно чл.24 ал.2 от СК, а не на акт на разпореждане, от което следва извода, че окончателното решение № 1172/04.03.2012г. по адм.дело № 10827/2012г. на АССГ, 34 състав има сила и спрямо неучаствалата в съдебното производство съпруга.

Като допълнителни мотиви може да се добави, че е процесуално допустимо жалбоподателката Т. Г. Б. да реализира своите права и по реда на чл.245-чл.249 от АПК, чрез сезиране на ВАС на РБ с молба за отмяна на съдебно решение № 1172/04.03.2012г. по адм.дело № 10827/2012г. на АССГ, 34 състав.

Неотносимо към предмета на настоящото дело е постановеното определение № 14508/26.11.2018г. по адм.дело № 13543/2018г. на ВАС на РБ, II-ро отделение, защото обжалваната пред АССГ, II-ро отделение, 56 състав по адм.дело № 6113/2018г. Заповед № РА-30-335/02.11.2016г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” касае разпоредено премахване на основание чл. 225а, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ на незаконен

строеж: „Преустройство на магазин и партерно помещение в магазин за детски дрехи“, находящ се в УПИ I-1, кв. 390 по плана на [населено място], м. „Центъра“-вещ, правата върху която са възникнали в патримониума на двамата съпрузи, през времетраенето на техния брак.

По тези доводи и аргументи, за настоящата съдебна инстанция не съществува задължение да разгледа по същество подадената жалба досежно нейната основателност, тъй като е налице влязло в законна сила съдебно решение, както и жалбоподателката не е адресат на оспорвания административен акт. Съгласно чл.159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на подадената жалба и след като констатира, че оспорването е недопустимо по см. на чл.159 т.4 и т.6 от АПК следва да я остави без разглеждане и да прекрати образуваното въз основа на нея спорно административно производство.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 22 съдебен състав на основание чл.159 т.4 и т.6 от АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Т. Г. Б. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-127/13.09.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 12936 по описа на АССГ, II-ро отделение, 22 състав за 2018г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението до жалбоподателя.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните по делото на основание чл.138 АПК.

Съдия: